

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 30. januar 2017
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Hanne Louise Jensen
Sagsnr.: 2017-0037-0171
Dok.: 2194349

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om elektroniske kommunikationsnet og – tjenester. (Udeblivelsesdomme, forkyndelse og anvendelse af digital kommunikation i straffesager m.v.) (L 105), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. januar 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Casper Grue Jensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om elektroniske kommunikationsnet og – tjenester. (Udeblivelsesdomme, forkyndelse og anvendelse af digital kommunikation i straffesager m.v.) (L 105):

”Mener ministeren, at fængselsbetjentes brug af peberspray bør reguleres via lovgivning, og ikke via en bekendtgørelse, sådan som det skete vedrørende politiets brug af peberspray i forbindelse med vedtagelsen af L 17 den 13. december 2016?”

Svar:

Lovforslag nr. L 105 vedrører alene adgangen til at bære peberspray, hvorimod der ikke foreslås ændringer i reglerne om at anvende dette magtmiddel.

Rammerne for anvendelse af magtmidler, herunder også peberspray, er allerede i dag reguleret i straffuldbyrdelsesloven.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 62, stk. 1, kan fængselsbetjente anvende magt over for en indsat, hvis det er nødvendigt for at afværge truende vold, overvinde voldsom modstand eller for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse. Direktoratet for Kriminalforsorgen og kriminalforsorgsområdet kan endvidere anvende magt for at hindre undvigelse eller standse undvegne. Endelig kan Direktoratet for Kriminalforsorgen og kriminalforsorgsområdet anvende magt for at gennemtvinge en påbudt foranstaltning, når øjeblikkelig gennemførelse af denne er nødvendig, og den indsatte afviser eller undlader at følge personalets anvisninger herom.

Straffuldbyrdelseslovens § 62, stk. 3, indeholder et almindeligt proportionalitetsprincip, hvorefter magtanvendelse ikke må gennemføres, såfremt det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Magtanvendelse skal endvidere foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader, jf. straffuldbyrdelseslovens § 62, stk. 4, og der skal gennemføres lægetilsyn efter magtanvendelse, hvis der er mistanke om sygdom, herunder om tilskadekomst, hos den indsatte i forbindelse med anvendelsen af magt, eller hvis den indsatte selv anmoder om lægehjælp.

Spørgsmålet om, hvorvidt kriminalforsorgen i en konkret situation bør anvende magt, og hvilket magtmiddel der i givet fald bør anvendes, beror således på en konkret vurdering af, hvad der i den pågældende situation er nødvendigt, jf. straffuldbyrdelseslovens § 62, stk. 1, samt under hensyntagen til proportionalitets- og skånsomhedsprincippet, jf. § 62, stk. 3 og 4.

Det er min opfattelse, at den foreliggende regulering af magtanvendelse i straffuldbyrdelsesloven er udtryk for en hensigtsmæssig balance, hvor der ved lov er fastsat klare og præcise rammer for, hvornår der må anvendes magt, men hvor der samtidig er plads til, at der administrativt kan fastsættes regler af mere teknisk og detaljeret karakter ved bekendtgørelse mv.